

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs LXXX. Qui regis Israël intende, qui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Eia ades, auxilioq; iuua, quos nulla salutis
Te sine spes reficit, nec ratio ulla leuat.

Respice nos per eam, uariae quæ nescia sortis,
Nominis est uerè gloria summa tui.
Supplicibus placare tuis, audiq; benignus.
Quas tibi sollicito fundimus ore preces.

Cur aliquis nobis dicat de gente profana,
Quis Deus est horum? siq; sit ullus, ubi est?
Eia age, summe pater, reprobas ulciscere Gentes,
Vindictam uideant lumina nostra tuam.

Effuso de plebe tua pro sanguine pœnas
Exige, supplicium uindice sume manu.
Hostibus ut fiat tua nota potentia nostris,
Et discant istam pertimuisse manum.

Victorum genitus audi, lacrimasq; uideto,
Et fer in aspectus illa uenire tuos.

Relliquias miseræ religatas eripe morti,
Robore quo tecum cuncta creata trabis.

Néue impune ferant tot dicta opprobria, in ipsos.
Ter quater hostiles illa refunde sinus.

Vt tibi, non nobis sese exprobrasse maligni,
Sed sibi lugubri conditione, sciant.

At nos & populus tuus, & tibi debita soli,
Per tua grex ouium, pascua sparsa sumus.

Gratiar. actio Nos tua magne pater præconia magna canemus,
Mobile dum fixo sidere tempus erit.

PSALMVS LXXX.

Qui regis Israël intende, qui.

Argue

ARGUMENTUM.

Est elegans precatio, eiusdem argumentum præcedenti Psalmo. Orat enim ut Deus contra uicinas Gentes regnum Israel defendat, quod in titulo appellat nomine Liliorum. In Psalmo autem bellissime comparat uiti, a Deo translata ex Aegypto in Canaan, & excultæ per uerbum: & a nobis recte oratur contra hostes Ecclesiæ.

Orat ut hostiles auertat ab urbe tumultus,
Finitimis cincta Gentibus assidue.
Nos quoque finitimos sic execrabimur hostes,
Qui nunquam nobis non noua bella mouent.

Vincenti de Lilijs testimonium, &
Psalms Afaph.

Israëlis ades gregis ô fidiſſime paſtor,
Aures contingat noſtra querela tuas.
Qui tanquam caulas ouium cuſtodis Ioseph,
Qui calcas Cherubin terga, uidente ueni.
Qui ſtas ante Ephraim, q Beniamin, atq; Manaſſen*
Vtere nunc dextræ ui potiore tuæ.
Auxilium lature ueni mala plurima paſſis,
Tot pater afflictis cladibus aſſer opem.
Ad nos uerte tui radiantia lumina uultus,
Pignora iam nobis certa ſalutis erunt.
O exercituum reſtor Deus armipotentum,
Vota ne non populi ſuſcipis ulla tui?
Num ne tui precibus populi placabere nunquam:
In nos iſte furor quàm diuturnus erit?

M 4

Paſcis

Propoſitiq;
Defende popu-
lum tuum, eſt
autem inſignis
fidei uox, qd
populū gregi-
& Deum paſto-
ri comparat.

*
Hæ tribus ſe-
quebantur in
expeditione ar-
cam. Numeri
ſecundo.

ΠάθϞ.

Narratio calamitatum, fumus omnibus uicinis nostris præda.

Elegantissima figura.

Hoc est, usque ad montem Lybanum, præpagatum est regnum.

Redit ad precationem,

Pascis in exhausto tetro nos pane doloris,
Iam dudum lacrimis ebria turba sumus.

Iam sua de nobis uicini iurgia miscent,

Ceu uilem populum nos ferus hostis habet.

Ad nos uerte tui radiantia lumina uultus,

Pignora iam nobis certa salutis erunt.

Quæ tibi ab Aegypto translata est diuite uitis,

Et tibi quæ quondam tempore cara fuit,

Hunc tu deiectis plantasti Gentibus, illi

Fecisti in placidis sedibus esse locum.

Hanc tu latius radicibus extendisti,

Quæq; sata est uix hanc iam sua terra capit.

Illius excelsi montes uelantur ab umbra,

Contegit ingentes palmitis aura Cedros.

Illius extensus pertingit ad æquora palmes,

Qua uidet Herculeum Sidonis unda Tyrum.

Malleoli rapidas fluuij extenduntur ad undas,

Quem nunc Euphratem proxima turba uocat.

Cur igitur ualidam potuisti excindere sepem

Illius, & nudam prostituisse feris?

Nam male uastata est à prætereuntibus ipsam

Omnibus, ut prædæ cuiq; relicta fuit.

Ipsius est populatus aper siluestris honorem,

Hanc fera depasta est totius omnis agri,

O Deus armipotens placido nos respice uultu,

Hanc uitem è cælo, uise, tuere, uide.

Instaura hanc tua quam plantauit dextera uitem,

Quem statuis, ualeat filius esse tibi.

Ignem quod exustum cumq; est & clade recisum,

Dispereat uultus asperitate tui.

Conseruet tua dextra uirum quem fecit, & ipsum,
 Assere robustum quem facis ipse tibi.
 Sic nunquam tua linquemus sanctissima cunctis
 Numina, da uitam uiuere posse diu.
 Sic tua perpetuis celebrabimus origa uotis,
 Et memor omnis erit nominis hora tui.
 O Deus armipotens placido nos respice uultu,
 Pignora iam nobis certa salutis erunt.

Collectiua hec
 sunt, totum e-
 nim populum
 appellat uirum
 & filium.

PSALMVS LXXXI.

Exultate Deo adiutori nostro, iub.

ARGUMENTVM.

Hic Psalmus in festo tabernaculorum can-
 tari est solitus, quod festum institutum est
 ad retinendam memoriam expeditionis ex
 Aegypto. Transit igitur propheta ad insig-
 nem doctrinam primi precepti, ut in illum
 unum Deum fidant, qui eos ex Aegypto
 eduxit, & caueant ab Idololatria, ac addit
 promissiones & comminationes, quales
 sunt etiam in primo precepto.

Festa tabernarum celebrans uotiuu quotannis,
 Hoc uetus Israel carmine letus erat.
 Qua populum monuit, quod nos imitabimur, æquū est
 Et uerba, & Domini iussa tremenda sequi.

Vincenti in Githit Afaph.

Fundite leta Deo festiuo carmina plausu,
 Quo sine uis nobis nulla relicta fuit.

Exhortatio ad
 gratiarum acti-
 onem.

M 5

Tyma